

РЕШЕНИЕ

№ 12594

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **878** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във вр. с чл.74 ал.5 от ЗЗО.

Образувано е по жалба на „УМБАЛСМ Н. И. Пирогов“ ЕАД срещу Заповед за налагане на санкции № РД 253С-675 от 20.12.2024г, издадена от Управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/ с която на жалбоподателя на осн. чл.453 ал.1 т.1 и ал.2, чл. 454, чл. 455 ал.3 и ал.4 и чл. 463 ал.1 от НРД за МД 2023-2025г е наложена санкция- „финансова неустойка “ в общ размер 79 500 лв. за установени нарушения :

– на основание чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 33 вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т.1-т.4.

- на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр с чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ вр чл. 307 ал.2 ,чл. 378 ал.5 вр § 1 т.2 б „а“ от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т.5-т.8 /нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ от НРД за МД 2023-2025/ и т.9 - т.18 / нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ от НРД за МД 2023-2025 /

– на основание чл.455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл.324 т.9 от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т. 19-т.33.

-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г е наложена финансова неустойка за нарушение изискванията на чл. 323 ал.2 т.1 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т.34.

-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови

неустойки за нарушение изискванията на чл. 33 т.4 в чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ /извън тези по чл. 358 ал.1 т.1 и т.2/ от НРД за МД за 2023-2025г в чл. 55 ал.2 т.3 от ЗЗО- раздел I т.35- т.42.

-на основание чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД за 2023-2025г в чл. 55 ал.2 т.5 от ЗЗО- раздел I т.43- т.44.

-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 311 ал.2 от НРД за МД за 2023-2025г в чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т.45- т.57.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден в противоречие с административно производствените правила и материалноправните разпоредби. Твърди, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, нарушени били изискванията на чл. 35 АПК което довело и до немотивираност. По отношение на ИЗ посочени в т.14-18 като основание за налагане на санкцията било посочено, че ЛЗ без правно основание е изисквало плащане/ доплащане за медицински консуматив който е включен в цената на съответната клинична пътека, като не било отчетено, че в рамките на една хоспитализация са извършвани няколко оперативни интервенции, за които са били необходими по-голям брой консумативи, както и че използваните консумативи са платени със съгласието на пациентите. По отношение на ИЗ посочени в т. 19-33 като основание за налагане на санкцията било посочено, че в приложения запис от проведено изследване ЕКГ не се съдържа собственоръчно положено име на осъществилия изследването. В този случай не било отчетено, че ЕКГ при постъпването се извършва в условията на спешност, при които провеждащият изследването следва да избере да извърши реално диагностично-лечебното мероприятие, като спаси живота на пациента, а не да дописва собственоръчно името си. ЕКГ-тата са проведени съгласно добрата медицинска практика, направена е оценка от дипломирани лекари, поради което е налице маловажност. По отношение ИЗ посочени в т. 35-43 като основание за налагането на санкцията било посочено, че назначения в хода на лечението лекарствен продукт не е отразен в документ „Разход по ЕГН по материал“ на ЗОЛ. И този случай не било съобразено, че използването на медикаменти от т.нар „резерви/икономии“ е утвърдена практика при условията на спешност, при които лекарските екипи не следва да мислят за „документ за разход по ЕГН по материал“, а незабавно да започнат лечението „още от вратата“, тъй като всякаква забава, изчакване изписването на лечебното средство от болничната аптека може да се окаже фатална. По отношение ИЗ по т.35 не било съобразено, че пациентът при пристигането в ЛЗ изявил желание да продължи да приема лекарството от собствения си блистер който носел със себе си. По отношение ИЗ посочено в т.44 като основание за налагане на санкцията било посочено, че липсва подпис на ЗОЛ или на негов законен представител в приложените „декларация относно характера на заболяването и евентуалните рискове и усложнения“ и в „декларация на ЗОЛ за предоставяне документ удостоверяващ самоличността“. В този случай пациентката в рамките на проверката назначена от Управителя на НЗОК е потвърдила хоспитализацията и е изказала благодарност за това, че е изписана в подобро общо състояние, поради което и санкцията била неправомерна. По отношение ИЗ посочени в т.45 – т. 57 като основание за санкцията е посочено, че медицинската документация не е приподписана от лекар с придобита съответна специалност, а само от лекари без специалност /специалисти/. Този пропуск въпреки, че не се оспорва от жалбоподателя, не означавал, че КП не е изпълнена, че пациентът не е получил качествена медицинска услуга, поради което следвало да се приеме маловажност. В обобщение твърди, че се касае за пропуски направени с оглед спецификата на работа в ЛЗ и по своята същност за маловажни. Важно било да се спаси живота и здравето на пациента, за което да се следи при извършване на проверки, а не да се налагат санкции за

незначителни пропуски, които дори не можело да се квалифицират като нарушения. Излага доводи и за неправилна правна квалификация, тъй като основанията въз основа на които са наложени санкциите – чл. 455 ал.4 вр с ал.3 от НРД за МД касаели нарушение условията и реда за оказване медицинска помощ, тоест неизпълнение на установен алгоритъм за лечение, а в случая твърдените нарушения са свързани с документни пропуски, а не нарушение алгоритъма за лечение, поради което и приложим бил чл. 475 ал.3 от НРД за МД.

Моли съда да отмени оспорвания акт, в т.ч. и приеме маловажност, при условията на евентуалност да намали всяка от санкциите до минимално предвидения размер за всяка. В последният случай обосновава, че бланкетно било посочено, че размерът е съобразен с тежестта на деянието, а в действителност не е извършена преценка и не е обоснован надлежно максимално предвидения размер. Претендира разноски.

Ответникът – Управителят на НЗОК, чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало със Заповед № РД-25-741 от 31.10.2024 г. на управителя на НЗОК, изм със Заповед РД 25-783 от 7.11.2024г и № РД 25-784 от 12.11.2024г с която е наредено на осн. чл.72 ал.2 и ал.5от 33О и чл.9 ал.1 от Инструкция № РД 16-46/3.07.2023г. за условията и реда на осъществяване на контрол по чл.72, ал.2, ал.3, ал.4, ал.5, ал.6, ал.7 и ал.8 от 33О и Глава 20 и 21 на НРД за МД за 2023-2025г , извършването на проверка на жалбоподателя със задача: контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение № 22-2440 от 23.10.2023г за оказване болнична медицинска помощ в съответствие с НРД за МД за 2023-2025г. Цитираните норми, посочени като правно основание за издаване на заповедта, съдържат административнопроизводствени правила, а не материалноправни разпоредби и правилно Управителят на НЗОК се е позовал на тези норми.

За резултатите от извършената проверка е съставен протокол РД 25-784-1 от 29.11.2024г връчен на 2.12.2024 г на ЛЗ чрез ССЕВ. Констатирани са нарушения:

- изискванията на чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 33 вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от 33О- раздел I т.1-т.4.

- изискванията на чл. 33 т.4 вр с чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ вр чл. 307 ал.2 ,чл. 378 ал.5 вр § 1 т.2 б „а“ от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от 33О- раздел I т.5-т.8 /нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ от НРД за МД 2023-2025/ и т.9 - т.18 / нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ от НРД за МД 2023-2025

- изискванията на чл.324 т.9 от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от 33О-раздел I т. 19-т.33.

- изискванията на чл. 323 ал.2 т.1 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от 33О- раздел I т.34.

- нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ /извън тези по чл. 358 ал.1 т.1 и т.2/ от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.3 от 33О- раздел I т.35- т.42.

- изискванията на чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.5 от 33О- раздел I т.43- т.44.

- изискванията на чл. 311 ал.2 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от 33О- раздел I т.45- т.57.

Изпълнителят на болнична медицинска помощ не е упражнил правото си да

представи писмено становище /арг от чл. 74 ал.4 от ЗЗО/.

На 20.12.2024г управителят на НЗОК на осн чл. 74 ал.5 от ЗЗО издава оспорената Заповед за налагане на санкция № РД 253С-675, която подлежи на съдебен контрол. Същата определя размер на задължение за плащане, като по този начин засяга правната сфера на жалбоподателя.

Преди всичко и противно на доводите на жалбоподателя, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – управителят на НЗОК, съгласно чл. 74, ал.5 ЗЗО, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с посочване на длъжността му. Изрично в ал. 5 от чл. 74 от ЗЗО е посочено, че когато лицето - обект на проверката, не изрази становище по ал. 4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция. Тоест, както управителят на НЗОК, така и директорът на РЗОК могат да издават заповед от вида на процесната като ирелевантно е дали договорът за оказване на болнична помощ е сключен със СЗОК или с НЗОК. Също така не отговаря на фактите по делото твърдението на жалбоподателя че договорът № 22-2440 от 23.10.2023г за оказване на болнична помощ е сключен със СЗОК. Видно от него /л. 365 и сл от делото/ същият е сключен с НЗОК като възложител, представлявана от и.д директор на СЗОК.

Актът е мотивиран с фактически и правни основания които се съдържат и в приложените документи по преписката, което е допустимо съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС). Оспореният акт отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично са посочени правните основания за издаването му, а фактическите такива се съдържат в изложените мотиви към констативната част на акта и в представените към административната преписка документи. Наличието на мотиви, извън проверявания акт е изцяло допустимо, съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд /мотивите към административния акт могат да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт от помощни и подчинени на издателя на акта органи/. Жалбоподателят се е запознал със съдържанието на протокола от проверката, като не се е възползвал от възможността да вземе становище. Мотивите на акта се съдържат в протокола за извършена проверка. Въпреки това е реализирал правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не е лишен от възможността да организира защитата си и да представя доказателства в подкрепа на твърденията си.

Процесуалният ред за извършване на проверката и издаване на заповедта регламентиран в ЗЗО е спазен. В чл. 9, ал. 1 от Инструкция № РД-16-46 от 3.07.2023 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от ЗЗО, издадена от управителя на НЗОК е предвидено проверката да се извършва на основание заповед на управителя на НЗОК, а в ал.2 е посочено, че заповедта за възлагане на проверка да съдържа правните и фактическите основания за издаването ѝ, територията на съответната РЗОК където се намира обекта на проверката, проверяващото лице, обекта-наименование и разположение, вид, задача и срок на проверката. Заповедта, слагаща началото на административното производство по конкретната преписка, съдържа посочените реквизити и изрично възлага контрол по изпълнение договор № 22-2440 от 23.10.2023г на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ. Съгласно чл. 74, ал. 4 и ал. 5 от ЗЗО, лицето - обект на проверката, има право да даде

писмено становище пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК, с когото е сключило договор по направените от длъжностното лице констатации в 7-дневен срок от връчването на протокола по ал. 3, като когато не изрази становище или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава заповед, с която налага санкция. В конкретният случай проверяваното лице не е взело становище по констатациите в протокола, поради което законът не изисква спорът да бъде изпращан на арбитражна комисия /арг от чл.75 ал.1 от ЗЗО/, а управителят на НЗОК издава заповед, с която налага санкции, както е и сторено.

Предмет на процесната заповед са следните нарушения:

– на основание чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 33 вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т.1-т.4.

Като фактическо основание е посочено, че пациентите са хоспитализирани и отчетени като спешен прием, като въпреки това ЛЗ е изисквало неправомерно плащане за избор на екип. Според чл. 29 т.4 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ /НОПДМП/ не се допуска извършването на избор на лекар /екип в условията на спешност. Съгласно чл. 33 т.4 от НРД за МД за 2023-2025 изпълнителите на медицинска помощ се задължават да: не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр/КПр, в които изрично е посочено;

По тези нарушения няма възражения в жалбата, но предвид че се обжалва изцяло процесната заповед, съдът дължи произнасяне и относно тяхната законосъобразност. Систематичното и логическо тълкуване на приложимата в случая нормативна уредба на чл. 55, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗО, чл. 86 от ЗЗ, чл. 29, т. 4 от НОПДМП, чл. 33 т.4 от НРД за МД 2023-2025, налага извод, че правото на избор на изпълнител на медицинската помощ е гарантирано от закона, но при уредени от същия ограничения. Пациентът има право на достъпна медицинска помощ, и на безплатно ползване на медицинско обслужване при условия и по ред, определени със закон. Закона за здравето е предоставил възможност детайлната уредба на достъпа до медицинска помощ да бъде регламентирана в НОПДМП. Изключението, предвидено в чл. 29, т. 4 от НОПДМП, има за цел да гарантира, че пациент, който поради състоянието си не може да вземе самостоятелно решение, няма да бъде лишен от медицинска помощ, която е спешно наложителна, както и че пациент, чието състояние налага спешна намеса, няма да бъде лишен от нея поради обстоятелството, че не е заплатил допълнителна сума за избор на изпълнител. Посоченото изключение не следва да бъде тълкувано разширително. Пациентите по посочените 4 броя ИЗ са постъпили по спешност, поради което лечебното заведение не е следвало да допуска избор на лекар/екип и съответно, да изисква заплащане за този избор. Съгласно § 1, т. 12 от ДР на цитираната Наредба "избор на лекар/екип" е изразяване на предпочитание от пациента за конкретна интервенция, манипулация или друга специфична част от диагностично-лечебния процес по съответната клинична пътека/амбулаторна процедура, която да му бъде предоставена/осъществена от определен лекар/екип на болницата. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на Наредбата "спешно състояние" е остро възникнала промяна в здравето на човека, която може да доведе до тежки функционални и морфологични увреждания на жизненоважни органи и системи. Хоспитализациите на пациентите по спешност,

изключват възможността за извършване на избор на лекар/екип и заплащането от пациентите за допълнителната услуга. Като не се е съобразило със забраната на чл. 29, т. 4 от НОПДМП, лечебното заведение е извършило медицинска дейност в несъответствие със задълженията си съгласно чл. 33 т.4 вр с чл. 30 НРД за МД 2023-2025.

Това съставлява нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 и т.3 3ЗО, което е основание за санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лв. - чл. 455, ал. 3 НРД за МД 2023-2025. В текста на процесната заповед е цитирана т.3 на чл. 55 ал.2 от 3ЗО, която обаче препраща към т.2, като двете описват условията и реда за оказване на отделните видове медицинска помощ по чл. 45 от същия закон.

Административният орган е дал мотивирано заключение по установените от него обстоятелства и по избраната от него правна квалификация на установените нарушения на чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 3З, като изложил ясни, мотиви в какво се изразяват нарушенията. Процесните нарушения правилно са квалифицирани. С извършване на нарушенията не са спазени условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от 3ЗО, определени в НРД. Нарушенията са формални.

Обобщавайки изложеното, настоящият състав на съда приема, че съдържащите се в административния акт констатации обосновават ангажиране на имуществената отговорност на санкционираното ЛЗ за нарушения разпоредбите на чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 3З.

По отношение определените санкции за процесните нарушения:

Съгласно чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от 3ЗО, определени в този НРД, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 200 до 500 лв.

Нормата на чл. 454 НРД за МД за 2023-2025 г. регламентира, че видът и размерът на санкцията се определят от управителя на НЗОК, съответно директора на РЗОК, в зависимост от: вида и тежестта на констатираното нарушение, както и броя на случаите по това нарушение, поредността на извършването му и от решението на арбитражната комисия в случаите, когато същата се е произнесла с решение. Тоест, разпоредбата сочи критериите, по които се определят вида, включително и размера на санкцията и по които трябва да са налице изрични мотиви в санкционния административен акт.

Съдебната проверка относно правилното определяне на размера на наложената санкция "финансова неустойка" представлява проверка на съответствието на административния акт с целта на закона - едно от изискванията за законосъобразност на акта.

С оспорената заповед, позовавайки се на тежестта на конкретно извършените нарушения, Управителят на НЗОК приема, че следва да бъде наложен максимално предвидения размер на санкцията за тези нарушения - по 500 лева за всяко от тях, като е обосновал размера със спешността на състоянието. Когато неправилно административният орган е определил размера на финансовата неустойка, в

правомощието на съда е да я измени и да осигури постигането на целта на закона. В случая не е налице пълна липса на мотиви във връзка с определените размери на финансовите неустойки, а непрецизно обосноваване на критериите за определяне на размерите им. В този смисъл не е налице соченото от оспорващия основание за цялостна отмяна на обжалваната заповед в частта с която се налага санкция за нарушения по чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 33.- липса на мотиви за определяне на максимално предвидения размер на финансовата неустойка. Липсват обаче, мотиви относно броя на случаите по това нарушение и поредността на извършването му.

С оглед на дефинираната в чл. 72, ал. 1 ЗЗО цел и предвид предписанието на чл. 6, ал. 1 и, ал. 2 АПК, съгласно които административните органи следва да упражняват своите правомощия по разумен начин и справедливо, а издаваните от тях административни актове не трябва да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, която преследват, съдът намира, че наложените санкции за цитираните нарушения - по 500 лева за всяко /максимално предвидения в закона размер/, следва на основание чл. 172, ал. 2 АПК да бъдат намалени до минималния предвиден в чл. 455 ал.3 от НРД размер - по 200 лв. за всяко от нарушенията, с оглед следните съображения:

Видът на процесните нарушения ясно е посочен в оспорваната заповед, като са посочени и конкретно нарушените норми. Управителят на НЗОК е декларирал, че съобразява тежестта на извършените нарушения с оглед че се касаело за спешни състояния, без да посочва обаче конкретно каква е приетата от органа тежест, без да анализира броя на случаите по това нарушение, поредността на извършването му каква е обществената им опасност и каква е степента на засягане на регламентираните обществени отношения. Очевидно за да наложи санкция в максималния размер органът е отчел обстоятелството, че са извършени няколко /четири броя/ нарушения от един и същи вид. Това обаче, не е изрично посочено в заповедта, а извеждането от съда на предполагаемата воля на административния орган, респ. извършването на собствена преценка за дължимия резултат и поставяне в положение съдът да гадае волята на административния орган е недопустимо.

В този смисъл частично основателно се явява възражението на оспорващия по отношение обосноваността на извода на ответника за наличие на основания за налагане на максимално предвидения размер на финансовата неустойка. Независимо от формалния характер на процесните нарушения (неизискващ резултат явни правни последици), следва да се има предвид посоченото от съда по-горе за същността и значението на конкретните нарушения и отражението на процесните видове нарушения върху регулираните обществени отношения.

Обстоятелство, че са извършени няколко – 4 броя нарушения / раздел I-т.1 –т.4 от заповедта/ от един и същи вид при проверени 607 броя ИЗ може да се приеме, че броят на случаите по това нарушение е изключително малък. Предвид изложеното, установените идентични нарушения, следва да влияе върху преценката при определяне размера на санкцията, т.к. е относимо към критерия "брой на случаите по това нарушение", който критерий е въведен с нормата на чл. 454 от НРД за МД 2023-2025 г. Нарушенията, са

извършени за първи път /поне няма данни за противното/. В случая определения максимално предвиден в НРД размер на финансовата неустойка за всяко едно от нарушения (в размер на по 500 лева) се явява несъобразен с фактите, установяващи се от събраните в хода на административното производство доказателства и с тежестта на извършените нарушения. Видът на нарушенията и конкретната, посочена от съда тяхна тежест на всяко от отделните нарушения, както и еднотипността им обуславят извод, че целта на закона би била постигната с определянето на финансова неустойка в размер на по 200 лева за всяко едно от нарушенията /минимално предвидения размер по чл. 455 ал.3 от НРД за МД/.

В случай на липса на мотиви или при недостатъчна обосновааност на мотивите, посочени от административния орган по отношение на размера на санкцията, правилното приложение на закона изисква съдът да определи минимално предвидения размер на санкцията. Бланкетното отразяване, че размерът на наложената санкция „финансова неустойка“ по /т.1 -т.4 от раздел I от заповедта/ е съобразен с тежестта на деянието, представляващо нарушение, което от своя страна обуславя и налагането на по-голяма санкция, не представлява мотиви за налагане на 4 броя санкции над минималния размер. След като липсва преценката по чл. 454 от НРДМД 2023–2025, то наложените санкции в по-голям размер от минималния са необосновани. Налагането на максималния размер на санкциите е мотивирано бланкетно от административния орган, като е посочено, че санкцията е съобразена с тежестта на всяко от нарушенията, обосновано със състоянието на спешност, но не са изложени никакви конкретни мотиви в какво се състои тази тежест. Поради това налагането на максималните санкции се явява необосновано.

Допуснатите нарушения не са маловажни, не представляват и фактически грешки и не могат да бъдат оправдани със субективни фактори. До такъв извод води и анализът на § 1, т. 4.2 от ДР на НРД за МД 2023-2025 г. В случая не се касае за някоя от изрично изброените хипотези, за да се приемат допуснатите от ЛЗ нарушения за маловажен случай и съответно да не се наложи наказание. Констатираните нарушения, въпреки липсата на вредни последици, с оглед на установяващите се факти и обстоятелства във връзка с извършването им, не представляват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

По изложените по-горе съображения настоящият състав на съда приема, че следва да измени оспорвания акт в частта му с която за установени нарушения по чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 33 са наложени 4 бр. финансови неустойки от по 500 лв. на по 200 лв.

*- на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр с чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ вр чл. 307 ал.2 ,чл. 378 ал.5 вр § 1 т.2 б „а“ от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.5-т.8** /нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ от НРД за МД 2023-2025/ и **т.9 - т.18** / нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ от НРД за МД 2023-2025 /*

Като фактическо основание е посочено, че ЛЗ е изисквало плащане/доплащане от ЗОЛ за извършена медицинска дейност /следооперативно наблюдение и грижи, което включва сваляне на конци и превръзка под обща анестезия/ -

раздел I т.5-т.8 и че ЛЗ е изискало и получило неправомерно плащане/ доплащане по време на болничния престой за мед.изделия/ консумативи, включени в стойността на съответната КП - раздел I т.9 - т.18. Според чл. 33 т.4 от НРД за МД за 2023-2025г изпълнителите на БМП се задължават да не изискват плащане или доплащане от осигуреното лице за видове медицинска дейност, която е заплатена от НЗОК, извън предвидената сума, с изключение на медицински изделия за определени КП/АПр/КПр, в които изрично е посочено; Съгласно чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ Националната здравноосигурителна каса закупува договорената и извършената дейност от изпълнителите на БМП от обхвата на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, съгласно Наредба № 9 от 2019 г., както следва:

1. за дейностите по КП, които включват:

б) медицински дейности и здравни грижи по КП, в стойността на които се включват: необходимите прегледи и консултации за осъществяване на диагностично-лечебния процес; две ежедневни визитации от лекуващия и/или дежурния лекар (при липса на промяна в състоянието на пациента се записва "статус идем"); необходимите за дейността лекарствени продукти (извън тези по чл. 358, ал. 1, т. 1 и 2); основни лекарствени продукти (есенциална листа на Световната здравна организация (СЗО) за осъществяване на анестезия и седация; основни контрастни вещества (с изключение на тези за ЯМР) съгласно есенциална листа на СЗО; медицински изделия (извън тези в списъците по чл. 13, ал. 2, т. 2 от Наредба № 10 от 2009 г., както и извън тези, за които изрично в ДЛА е посочено, че НЗОК не заплаща за тях); услуги, включващи професионални здравни грижи съгласно Наредба № 1 от 8.02.2011 г. за професионалните дейности, които медицинските сестри, акушерките, асоциираните медицински специалисти и здравните асистенти могат да извършват по назначение или самостоятелно (Наредба № 1 от 2011 г.); минимум трикратно диетично хранене, предоставено на пациентите по време на тяхната хоспитализация;

г) до два контролни прегледа за лица над 18-годишна възраст и до три контролни прегледа за лица под 18-годишна възраст (освен ако в ДЛА на КП не е предвидено друго) в лечебно заведение - изпълнител на БМП, при явяване на пациента в рамките на един месец след дехоспитализация, задължително вписани в епикризата

ж) при необходимост - издаване на съответни документи за насочване на пациента към структури на извънболнична и/или болнична помощ за довършване на лечебния процес; Всички изследвания, прегледи и консултации, необходими за извършване на задължителните контролни прегледи след дехоспитализация, се извършват от лечебното заведение - изпълнител на БМП, по КП по преценка на лекуващия лекар /чл. 378 ал.5 от НРД за МД/

Жалбоподателят по отношение на ИЗ посочени в т.14-18 /ЛЗ без правно основание е изискало плащане/ доплащане за медицински консуматив който е включен в цената на съответната клинична пътека/ твърди, че не било отчетено, че в рамките на една хоспитализация са извършвани няколко оперативни интервенции, за които са били необходими по-голям брой консумативи, както и че използваните консумативи са платени със съгласието на пациентите. Последното обаче, е ирелевантно към посочените по –горе задължения на изпълнителя на БМП. Нормите са императивни и не налагат различно

тълкуване или пък наличието на обстоятелства, в зависимост от които да се прилагат.

Легалното определение на „медицинско изделие“ е дадено в § 1 т.21 от ДР на Закона за медицинските изделия. Административният орган при описание на нарушенията е използвал понятията „консуматив“ и „медицински изделия“ като синоними. Формалното извършване на тези нарушения не се оспорва от жалбоподателя, поради което следва да се коментира само наложената за тях санкция. Щом консумативите са включени в стойността на съответната КП, ЛЗ няма право да иска плащане/допращането им. И тук важи изложеното по-горе /което съдът намира за ненужно да преповтаря/ за липса /недостатъчност/ на мотиви от ответника поради които е приел налагане на санкция в максимален размер при условията на повторност по см на § 1 т.3 от ДР на НРД за МД, тоест липса на преценката по чл. 454 от НРД за МД. Според чл.455 ал.4 от НРД за МД за повторно нарушение по ал. 3 "финансовата неустойка" е в размер от 600 до 1500 лв.

Максималният размер на наложената санкция е обоснован единствено с повторност на извършените нарушения. Няма доводи за тежестта на извършеното нарушение и броя на случаите по това нарушение /арг от чл.454 от НРД за МД/. За налагане санкция при повторност също е предвиден минимален и максимален размер, който следва да се обоснове с критериите по чл. 454 от НРД за МД за 2023-2025г. Наложената санкция за нарушенията индивидуализирана в максимален размер от 1500 лева е без да се съобрази тежестта на констатираните нарушения и броя на случаите. Недостатъчната обоснованост за индивидуализиране на наложените санкции при условията на повторност, мотивира съда да измени оспорената заповед в тази ѝ част, като намали размера на наложените с нея санкции до минималния установен в закона размер от 600 лева за всяко нарушение. /В този смисъл Р 4162 от 3.05.2022 по адм.д № 840 / 2022г на ВАС/. И при тези нарушения не се касае за някоя от изрично изброените хипотези по см на § 1, т. 4.2 от ДР на НРД за МД 2023-2025 г, за да се приемат допуснатите от ЛЗ нарушения за маловажен случай и съответно да не се наложи наказание.

*– на основание чл.455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл.324 т.9 от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т. 19-т.33.***

Като фактическо основание за извършените нарушения по чл. 324 т.9 от НРД за МД е посочено, че към ИЗ е приложен запис от проведено изследване ЕКГ, който не съдържа собственоръчно положено име на осъществилия изследването. Според чл. 324 т.9 от НРД за МД при извършване на ЕКГ изследване електрокардиограмата и интерпретация на същата се прилагат в ИЗ, като същата съдържа апаратна дата и час на извършването, име на пациента и *собственоръчно положено име* и подпис или (е-подпис) автентификация на осъществилия изследването;

Жалбоподателят не отрича и тези нарушения но твърди, че в този случай не било отчетено, че ЕКГ при постъпването се извършва в условията на спешност, при които провеждащият изследването следва да избере да извърши реално диагностично-лечебното мероприятие, като спаси живота на пациента, а не да дописва собственоръчно името си. Последното безспорно се установява от показанията на разпитания свидетел А.,

които се основават на лични възприятия, непосредствени впечатления, непротиворечиви са, базират се на системни и трайни наблюдения за осъществени в правната действителност факти от процесния период /свидетелят А. работи в ЛЗ от 1992г като началник на Клиниката по вътрешни болести/, като съобрази разпоредбата на чл. 172 ГПК вр с чл. 144 АПК предвид възможната му заинтересованост и от друга страна като на възможната му заинтересованост се противопоставя наказателната отговорност при лъжесвидетелстване, с която е запознат. Твърденията са , че ЕКГ-тата били проведени съгласно добрата медицинска практика, направена е оценка от дипломирани лекари, поради което било налице маловажност.

Във връзка с наведените доводи за неправилна правна квалификация, които се свеждат до това, че тъй като основанията въз основа на които са наложени санкциите – чл. 455 ал.4 вр с ал.3 от НРД за МД касаели нарушение условията и реда за оказване медицинска помощ, тоест неизпълнение на установен алгоритъм за лечение, а в случая твърдените нарушения са свързани с документни пропуски, а не нарушение алгоритъма за лечение, поради което и приложим бил чл. 457 ал.3 от НРД за МД съдът отбелязва следното:

Визираното нарушение на чл. 324 т.9 от НРД за МД /документиране в хода на хоспитализацията/ се намира систематично в Раздел III. „Условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки“ което съответства на диспозицията на чл. 455 ал.4 вр с ал.3 НРД за МД „Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този НРД“. Разпоредбата на чл. 324 НРД за МД визира „Документиране в хода на хоспитализацията“, което е част от условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО . Правилно е и препращането към чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО визираща условията и реда за оказване на медицинска помощ.Следователно нарушение по чл. 324 т.9 от НРД за МД което касае документиране в хода на хоспитализацията е нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, а не е дейност свързана с нейното документиране. Правилно е направена връзка с чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 ЗЗО който реферира към случаи на нарушения свързани с условията и реда за оказване на медицинска помощ, тоест с документиране в хода на хоспитализацията, а не с „документацията и документооборота“ по см на чл. 55 ал.2 т.5 от ЗЗО, чиято уредба е дадена в чл. 421 и сл от НРД за МД 2023-2025г. Раздел XII от глава 19 от НРД за МД 2023-2025 регламентира „Документация и документооборот за изпълнители на болнична помощ по клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури“. В тази част са уредени изискванията за работа с медицинска и финансова документация, като при установено нарушение във връзка с воденето и съхраняването на такива документи се налага санкция по чл. 457 ал.3 от НРД за МД.

С оглед горното, касае се за нарушение което съответства на диспозицията на чл. 455 ал.4 вр с ал.3 от НРД за МД. Като е приложил към ИЗ запис от проведено изследване ЕКГ, който не съдържа собственоръчно положено име на осъществилия изследването, то е налице нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ което е основание за прилагане чл. 455 ал.4 вр с ал.3 от НРД за МД.Налице е правилна правна квалификация.

Формалното извършване на тези нарушения *не се оспорва* от жалбоподателя, поради което следва да се коментира само наложената за тях санкция. И тук важи изложеното по-горе /което съдът намира за ненужно да преповтаря/ за липса /недостатъчност/ на мотиви от ответника поради които е приел налагане на санкция в максимален размер при условията на повторност по см на § 1 т.3 от ДР на НРД за МД, тоест липса на цялостна преценката по чл. 454 от НРД за МД. Според чл.455 ал.4 от НРД за МД за повторно нарушение по ал. 3 "финансовата неустойка" е в размер от 600 до 1500 лв.

Максималният размер на наложената санкция е обоснован единствено с повторност на извършените нарушения. Няма доводи за тежестта на извършеното нарушение и броя на случаите по това нарушение /арг от чл.454 от НРД за МД/. За налагане санкция при повторност също е предвиден минимален и максимален размер, който следва да се обоснове с критериите по чл. 454 от НРД за МД за 2023-2025г. Наложена санкция за нарушенията индивидуализирана в максимален размер от 1500 лева е без да се съобрази тежестта на констатираните нарушения и броя на случаите. Не личи да е съобразена тежестта на нарушението, не са изложени данни за натовареността на лекарите провеждащи ЕКГ в най –натовареното от към спешни случаи ЛЗ в България, допуснали бездействие в отклонение на разписаните правила. Най-сетне, според съда е следвало да бъде съобразено, че ЕКГ в при постъпването в ЛЗ се извършва в условията на изключителна спешност и неотложност , в които случаи преди всичко следва да се проведат лечебните мероприятия по спасяването на живот, като на заден план остава дописване собственоръчно името на осъществилия изследването. Не е отчетено и обсъдено от адм орган извънредно тежкото натоварване на лекарите извършващи ЕКГ при постъпването в ЛЗ, както изключителната им отговорност при диагностициране и оказване спешната помощ на пациентите. Недостатъчните мотиви за индивидуализиране на всички наложени санкции, съпоставено най-вече с наличието на едно, но пък изключително смекчаващо отговорността обстоятелство- изключителното натоварване на лекарите в болницата приемаща най-много и най-тежки спешни случаи в България мотивира съда да измени оспорената заповед, като намали размера на наложените с нея санкции до минималния установен в закона размер от 600 лева за всяко нарушение. /В този смисъл Р 4162 от 3.05.2022 по адм.д № 840 / 2022г на ВАС/. Административният орган е длъжен винаги да прави конкретна преценка на всеки случай и да се въздържа от формално прилагане на закона, с което не се постига целта му. Целта на медицинските дейности е правилното поставяне на диагноза и извършването на адекватно лечение, които в случая не се спори, че са осъществени. Не следва медицинския критерий да се пренебрегва заради формалистичен подход.

Допуснатите нарушения не са маловажни по см § 1 т.4.2 от НРД за МД , не представляват и фактически грешки и не могат да бъдат оправдани със субективни фактори. Техническата грешка би могла да се определи като неволно допуснато и отстранимо по логически път несъответствие между съдържащите се в даден документ данни и данните, които авторът на документа е желал да изпише. Констатираното нарушение –ЕКГ не съдържа собственоръчно положено име на осъществилия изследването не може да бъде отстранено със средствата на логиката и тълкуването. До

такъв извод води и анализът на § 1, т. 4 .2 от ДР на НРД за МД 2020-2022 г. В случая не се касае за някоя от изрично изброените хипотези, за да се приемат допуснатите от ЛЗ нарушения за маловажен случай и съответно да не се наложи наказание.

*-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г е наложена финансова неустойка за нарушение изискванията на чл. 323 ал.2 т.1 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.34.***

Като фактическо основание за извършеното нарушение на чл. 323 ал.2 т.1 от НРД за МД за 2023-2025г е посочено, че в медицинската документация на ЗОЛ е приложен документ № 2 „Лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка“ в който липсват задължителни реквизити в раздел „II Физикален преглед“ и „III Лаборатория“. Според чл. 323 ал.2 т.1 от НРД за МД извършването на дейности по КП се отразява в медицинската болнична документация и в следните документи: документ № 2 "Предоперативна анестезиологична консултация" е задължителен за всяка КП с оперативна дейност, извършена с обща или регионална анестезия, и е неразделна част от ИЗ на пациента; документ № 2 "Предоперативна анестезиологична консултация" се попълва от този, който изпълнява локалната (инфилтративна) анестезия - оператор или анестезиолог;

Посоченото нарушение не се отрича от жалбоподателя. Всичко казано по –горе за предходната група нарушения на чл.324 т.9 от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- раздел I т. 19-т.33 е важищо и тук, в т.ч. за правилната правна квалификация и необходимостта санкцията да бъде намалена до минималния предвидения за повторност размер, а именно до 600 лв.

*-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ в частта ...необходимите за дейността лекарствени продукти /извън тези по чл. 358 ал.1 т.1 и т.2/ от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.3 от ЗЗО- **раздел I т.35- т.42.***

Като фактическо основание за извършените нарушения е посочено, че назначения в хода на лечението лекарствен продукт не е отразен в документ „Разход по ЕГН по материал“ на ЗОЛ. До края на проверката ЛЗ не представило документи доказващи произхода на медикаментите. Адм. орган е приел нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ в частта ...необходимите за дейността лекарствени продукти /извън тези по чл. 358 ал.1 т.1 и т.2/ от НРД за МД за 2023-2025г. Съдът посочи по-горе съдържанието на цитираните разпоредби, респ. какви задължения възлагат, като намира за ненужно отново да ги преповтаря. Жалбоподателят не отрича тази група нарушения, но отново обосновава допускането им с изключително натоварената и отговорна работа в ЛЗ, което несъмнено се установява от разпита на свидетеля, на чиито показания съдът се доверява изцяло, тоест не било съобразено, че използването на медикаменти от т.нар „резерви/икономии“ е утвърдена практика при условията на спешност , при които лекарските екипи не следва да мислят за „документ за разход по ЕГН по материал“, а незабавно да започнат лечението „още от вратата“, тъй като всякаква забава, изчакване изписването на лечебното средство от болничната аптека може да се окаже фатална. Съображенията поради които съдът намаля размера на санкцията за

предходните две групи нарушения по раздел I т. 19-т.33 и раздел I т.34 е относимо и към тази група нарушения, поради което не следва да се повтарят. И тук санкцията следва да се намали до предвидения при условията на повторност минимален размер по чл. 455 ал.4 от НРД за МД, а именно 600 лв за всяко нарушение.

*-на основание чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.5 от ЗЗО- **раздел I т.43- т.44.***

Като фактическо основание е посочено липса на подписи на ЗОЛ-це А. В. или негов законен представител в приложения към ИЗ декларация за информирано съгласие за преливане на кръв и кръвни съставки, декларация за предоставяне документ удостоверяващ самоличност и декларация относно характера на заболяването и евентуалните рискове и усложнения.

Според чл. 323 ал. 2 т.3 от НРД за МД 2023-2025 извършването на дейности по КП се отразява в медицинската болнична документация и в следните документи: декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение провежданите процедури в хода на лечебно-диагностичния процес - изготвя се от изпълнителя на БМП и се прилага към ИЗ на пациента, като става неразделна част от него;

Визираното нарушение на чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД се намира систематично в Раздел III. „Условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки“ което съответства на диспозицията на чл. 455 ал.3 НРД за МД „Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този НРД“. Разпоредбата на чл. 323 ал. 2 т.3 НРД за МД визира нарушение което е част от условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 и т.3 от ЗЗО. Ответникът, обаче неправилно препраща към чл. 55 ал.2 т.5 визираща „документация и документооборот“. След като чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД се намира систематично в Раздел III. „Условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки“ което съответства на диспозицията на чл. 455 ал.3 НРД за МД „Когато изпълнител на болнична медицинска помощ наруши условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО, определени в този НРД“, а същевременно е направено препращане към чл. 55 ал.2 **т.5**, то в този случай е налице неправилна правна квалификация. Твърдяното нарушение е нарушение на условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 и т.3 от ЗЗО, а не е дейност свързана с нейното документиране. Същото е основание за налагане санкция по чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО , а не по чл. 55 ал.2 т.5 който реферира към случаи на нарушения свързани с „документацията и документооборота“ чиято уредба е дадена в чл. 421 и сл от НРД за МД 2023-2025г. Раздел XII от глава 19 от НРД за МД 2023-2025 регламентира „Документация и документооборот за изпълнители на болнична помощ по клинични пътеки, амбулаторни процедури и клинични процедури“. В тази част са уредени изискванията за работа с медицинска и финансова документация, като при установено нарушение във връзка с воденето и съхраняването на такива документи се налага санкция по чл. 457 ал.3 от НРД за МД.

Изискването на чл. 323, ал. 2, т. 3 от НРД за МД за 2023-2025 г. касае условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки, видно от систематичното място на

този текст в НРД за МД за 2023-2025 г., неизпълнението на което задължение ще реферира към текста на чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, а не на чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО. С оглед на санкционния характер на настоящото административно производство, по което е издадена и процесната заповед, административният орган е следвало да конкретизира административното нарушение в рамките на закона и да наложи съответната санкция - финансова неустойка, която да съответства на установеното нарушение. Неосъществяването на дължимата правно регулирана дейност от административния орган води до незаконосъобразност на заповедта за налагане на санкция и води до отмяната ѝ в тази част. / РЕШЕНИЕ № 312 ОТ 14.01.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 4188/2024 Г., VI ОТД. НА ВАС/. Твърди се, че не са спазени условията и реда за оказване на медицинска помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО /и по конкретно чл. 323 ал.2 т.3 от НДР за МД/ а същевременно се препраща към т. 5 на чл. 55 ал.2 /нарушения изискванията за работа с документацията и документооборота/. След като констатациите от проверката сочат нарушение на чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД който е в Раздел III. „Условия и ред за диагностика и лечение по клинични пътеки“, то е приложима нормата на чл. 55 ал.2 т.2 и т.3, а не чл. 55 ал.2 т.5 от ЗЗО. От друга страна така установеното несъответствие създава неяснота по отношение волята на адм. орган за какво конкретно нарушение желае да санкционира ЛЗ. След като в случая става въпрос за нарушения на условията и реда за оказване на мед. помощ, а не за дейности свързани с документацията и документооборота, то е налице грешна правна квалификация при санкционната норма. Посочването на неправилна правна квалификация води до незаконосъобразност на акта в тази част и е основание за отмяна в тази част /Р 13350 от 10.12.2024г по адм д 8319/ 2024г ВАС/.

*-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 311 ал.2 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.45- т.57.***

Като фактическо основание за извършеното нарушение е посочено, че медицинската документация не е преподписана от лекар с придобита съответна специалност, а само от лекари без специалност /специализанти/. Според чл. 311 ал.2 от НРД за МД специализанти могат да извършват лечебни дейности и манипулации от БП под ръководство и по разпореждане на лекар с придобита специалност, който извършва медицинска дейност в същото лечебно заведение по договор с НЗОК и носи отговорност за това. В тези случаи специалистите се вписват в медицинската документация като изпълнители, а медицинската документация се преподписва от лекар с придобита съответна специалност, който извършва медицинска дейност в същото лечебно заведение по договор с НЗОК.

Този пропуск не се оспорва от жалбоподателя, като твърди че не означавал, че КП не е изпълнена, че пациентът не е получил качествена медицинска услуга, поради което следвало да се приеме маловажност. Не преподписването на медицинската документация от лекар с придобита съответна специалност, който извършва медицинска дейност в същото лечебно заведение по договор с НЗОК не попада в хипотезата на § 1 т 4.2. б. „а“ от ДР на НРД за МД 2023-2025 определящ маловажни случай за болнична медицинска помощ, а именно *липса на подпис* на декурзус от лекуващ лекар, още по- малко в някоя от другите хипотези на посочената разпоредба. В случая не става въпрос за липса на подпис

на декурзус от лекуващ лекар, а изобщо за липса, неподписване на цялата медицинска документация от лекар със специалност. В тесен смисъл понятието декурзус означава медицински запис, отразен в ИЗ. В конкретната хипотеза са описани в ИЗ-тата на всяко ЗОЛ по няколко декурзуса, като никое от тях не е преподписано от лекар със специалност. Не се касае само за един декурзус под който да липсва подпис на лекар със специалност, за да се приеме евентуално маловажен случай по посочената разпоредба.

И в този случай според съда е налице основание за намаляване размера на санкцията до минимума предвиден за повторност, поради недостатъчна обоснованост и предвид изключително смекчаващо отговорността обстоятелство- изключителното натоварване на лекарите в болницата приемаща най-много и най-тежки спешни случаи в България, както и недостига на медицински специалисти с придобита специалност /общоизвестен факт в България/. Санкцията по тези точки следва да се намали до минимума предвиден в чл. 455 ал.4 от НРД за МД, а именно до 600 лв. за всяка нарушение.

Относно разноските: С оглед изхода на спора , на жалбоподателя се дължат разноси в размер на 50 лв. държавна такса и заплатен адвокатски хонорар в размер на 5 089, 52 лв. съобразно уважената част от жалбата или общо сумата в размер на 5 139, 52 лв. Ответникът не претендира юриск.възнаграждение.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД 253С-675 от 20.12.2024г, издадена от Управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/ в ЧАСТТА с която на „УМБАЛСМ Н. И. Пирогов“ ЕАД на осн чл. 74 ал.5 от ЗЗО, осн. чл.453 ал.1 т.1 и ал.2, чл. 454, чл. 455 ал.3 и ал.4 и чл. 463 ал.1 от НРД за МД 2023-2025г е наложена санкция- „финансова неустойка “ за установени нарушения :

– на основание чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл.33 т.4 вр с чл. 30 от НРД за МД 2023-2025г вр с чл. 29 т.4 от НОПДМП вр с чл. 86 ал.1 т.1 33 вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.1-т.4.** в размер на по 500 лв. за всяко нарушение като НАМАЛЯВА финансовите неустойки за тези нарушения на по 200 лв. за всяко нарушение.

- на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр с чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ вр чл. 307 ал.2 ,чл. 378 ал.5 вр § 1 т.2 б „а“ от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.5-т.8** /нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“, „г“ „ж“ от НРД за МД 2023-2025/ и **т.9 - т.18** / нарушение на чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ от НРД за МД 2023-2025 / в размер на по 1500 лв за всяко нарушение като НАМАЛЯВА финансовите неустойки за тези нарушения на по 600 лв. за всяко нарушение.

– на основание чл.455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл.324 т.9 от НРД за МД 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т. 19-т.33** в размер на по 1500 лв за всяко

нарушение като НАМАЛЯВА финансовите неустойки за тези нарушения на по 600 лв. за всяко нарушение.

-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г е наложена финансова неустойка за нарушение изискванията на чл. 323 ал.2 т.1 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.34** в размер на 1500 лв. като НАМАЛЯВА финансовата неустойка за това нарушение на 600 лв.

-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 33 т.4 вр чл. 374 ал.1 т.1 б „б“ /извън тези по чл. 358 ал.1 т.1 и т.2/ от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.3 от ЗЗО- **раздел I т.35- т.42** в размер на по 1500 лв за всяко нарушение като НАМАЛЯВА финансовите неустойки за тези нарушения на по 600 лв. за всяко нарушение.

-на основание чл. 455 ал.4 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 311 ал.2 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО- **раздел I т.45- т.57** в размер на по 1500 лв за всяко нарушение като НАМАЛЯВА финансовите неустойки за тези нарушения на по 600 лв. за всяко нарушение.

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД 253С-675 от 20.12.2024г, издадена от Управителя на Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/ в ЧАСТТА с която на „УМБАЛСМ Н. И. Пирогов“ ЕАД на осн чл. 74 ал.5 от ЗЗО, осн. чл.453 ал.1 т.1 и ал.2, чл. 454, чл. 455 ал.3 и ал.4 и чл. 463 ал.1 от НРД за МД 2023-2025г е наложена санкция- „финансова неустойка “ за установени нарушения :

-на основание чл. 455 ал.3 от НРД за МД за 2023-2025г са наложени финансови неустойки за нарушение изискванията на чл. 323 ал.2 т.3 от НРД за МД за 2023-2025г вр чл. 55 ал.2 т.5 от ЗЗО в размер на по 500 лв за всяко нарушение- **раздел I т.43- т.44.**

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/ да заплати на „УМБАЛСМ Н. И. Пирогов“ ЕАД разноси в размер на 5 139, 52 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: